వి. పద్మకుమారి

"నన్ను చూస్తే ఆశ్చర్యం వెయ్యటం లేదూ?"

"లేదు. ఎందుకు వెయ్యాలి?"

"నాలుగు రోజుల క్రితం నిన్ను అయిదు రూపాయలు అప్పడిగిన వాణ్ణి ఈ రోజు సొంత కార్లో వచ్చాను."

"అయినాసరే, నే నాశ్చర్యపడను."

"మళ్ళీ అదే మాట. నాలుగు రోజులలో లక్షాధికారి నయ్యానని నాలుగు ఎక్స్‌క్లమేషన్ మార్కులు కాకపోయినా కనీసం ఒక్కటైనా నీ ముఖం మీద పెట్టుకోకపోవడం అన్యాయం."

"నాయనా! ఇది భారతదేశం. కర్మ భూమి. నువ్వు కోటీశ్వరుణ్ణాయి వచ్చానన్నా నమ్ముతాను. చచ్చి దెయ్యంగా మారానన్నా నమ్ముతాను. ఇంతకూ ఏ స్టేట్ లాటరీ?"

"భాగ్యలక్ష్మి ప్లస్ తమిళనాడు."

"కంగ్రాచ్యులేషన్స్."

"దానితో సరిపెట్టకు. పెద్ద సహాయం చేసి పెట్టాలి."

"లాటరీ వచ్చినందుకు అభినందిస్తూ సన్మాన పత్రం తయారు చేసి ఇవ్వమంటే మాత్రం నా వల్ల కాదు."

"అదికాదు. కథ కావాలి, సినిమాకు."

"సినిమాకు కథ కావాలంటే పది నవలలు ముందు పెట్టుకోవాలి. ఒక కథ తయారు చేసుకోవాలి. నా దగ్గరికి రావటం దేనికి?"

"అలా కాదు. నీ కథే కావాలి."

"నా దగ్గ రున్నవన్నీ సీరియల్ కథలూ, ట్రాజెడీలూ."

"అలాంటిదే కావాలి. అద్భుత కళా ఖండాన్నొకటి నిర్మించేసి సంఘాన్నీ, దేశాన్నీ మార్చేశానని పద్మశ్రీ పుచ్చేసు కుంటాను."

"నేను కథ చెప్పినా నువ్వు తీసేసరికి ఇంకేదో అవుతుంది కదా! నువ్వే రాసుకో కూడదూ?"

"బాబ్బాబూ! అంత మాట అనకు. నువ్వు నాలుగు ముక్కల్లో కథ చెప్పు. నీ పేరేసుకొని ఆ నాలుగు ముక్కలూ గంటకో ముక్క తప్పకుండా వచ్చేటట్టు నేను చూసుకుంటాను."

"నీ ఖర్మ! వింటావా? రాసుకుంటావా?"

"నా బుద్ధిని శంకించకు. వింటే చాలు."

ఛాప్టర్ నంబర్ వన్

ఒక ప్రెస్సుతో యజమానికి, ఉద్యోగం కోసం వచ్చిన ఒక కంపోజిటర్‌కు సంభాషణ జరుగుతోంది.

లాభసాటి బేరం పియర్స్ వాడేవారికి మాత్రమే!

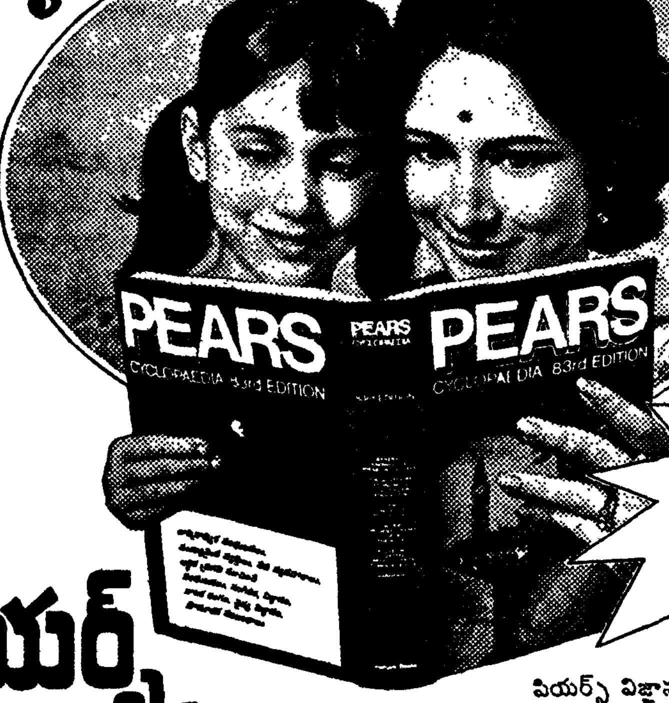

25% తగ్గింపు

పియర్స్ ఎన్‌సైక్లోపేడియా 1975 కేవలం రు. 39/-

(మామూలు ధర రు. 52/-)

పియర్స్ విజ్ఞాన సర్వస్వం 83వ ప్రచురణ మీకు ఉపయోగించే అత్యాధునిక సమాచారాన్నందిస్తుంది—మీరు ఎగ్జిక్యూటివ్ అయినా, గృహిణి అయినా, కాలేజీ లేదా హైస్కూల్ విద్యార్థి అయినా, పియర్స్ విజ్ఞాన సర్వస్వం మీరు కోరుకునే వాళ్ళకు యివ్వడానికి ఎంతో ఆదర్శమైన కానుక యిది.

మీ ప్రతిని వి.పి.పి. (పోస్టు ఖర్చులు అదనం) హుటాహుటిగా పియర్స్ సోప్/పియర్స్ ఎన్‌సైక్లోపేడియా స్కీమ్. యు.ఎస్.ఎస్. పబ్లిషర్స్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, 5 దర్యాగంజ్, అన్సారీ రోడ్, ఢిల్లీ 110 006, లేదా నవాయ్ ఛాంబర్స్, 5 వాలెస్ స్ట్రీట్, బొంబాయి 400 001, లేదా ఫస్ట్ మెయిన్ రోడ్, గాంధీనగర్, బెంగుళూరు 560 009 నుంచి గాని తెప్పించుకోండి. ఈ తగ్గింపు సదుపాయాన్ని అందుకోవాలంటే, మీ ఆర్డరుతో బాటు 2 పియర్స్ సబ్బు ఖాళీ డబ్బాలు పంపండి.

పియర్స్ మీ చర్మాన్ని యవ్వనంగా, సుకుమారంగా ఉంచుతుంది

లింటాస్-PS.33-140 TL

"నీ పేరు?"

"విశ్వనాథం."

"వయస్సు?"

"నలభై ఒక్క సంవత్సరం."

"ఎక్కడెక్కడ పనిచేశావు?"

"రాజరాజ ప్రెస్."

"ఎందుకు మానేశావు?"

"ప్రెస్ యజమాని అంతా అమ్మేసి సారా దుకాణం కాంట్రాక్టులకోసం, లాటరీ టికెట్ల హోల్‌సేల్ బిజినెస్ కోసం వెళ్ళిపోయాడు."

"ప్రెస్ మీద రాబడి లేదనా?"

"కాదేమో? వేలంలో లక్షలు సంపాదించి ఉండచ్చు."

"సరేలే ... వారం వరకూ నీకు రోజుకు ఏడు రూపాయ లిస్తాను. నువ్వు చేసేపని నచ్చితే ఇంకా ఎక్కువ ఇచ్చే అవకాశం ఉంటుంది. సరేనా?"

"అలాగేనండి!"

"అయితే, లోపలి కెళ్ళు."

విశ్వనాథం లోపలి కెళ్ళాడు. చాలా పెద్ద ప్రెస్ అది. పన్నెండు స్టాండ్ల మీద కంపోజింగ్ [illegible] పెద్ద మెషిన్ల [illegible] జరుగుతూంది.

విశ్వనాథం చూస్తూ నిలబడి ఉండగా ఒక యువకుడు అతని దగ్గరికి వచ్చి, "నా పేరు సోమేశ్వరయ్య. ఈ ప్రెస్సు వ్యవహారాలన్నీ చూస్తుంటాను" అన్నాడు.

విశ్వనాథం అతనికి నమస్కరించాడు.

సోమేశ్వరయ్య ప్రతిగా నమస్కరిస్తూ, "మీకు స్టాండ్ చూపించి మాటర్ ఇస్తాను. రండి, రండి' అన్నాడు. విశ్వనాథం మౌనంగా అనుసరించాడు.

మిగతా కంపోజిటర్లు విశ్వనాథాన్ని చూసి పలకరింపుగా నవ్వారు.

సోమేశ్వరయ్య విశ్వనాథం చేతికి కాగితాల బొత్తి ఇచ్చి, 'సాయంత్రం కంపోజింగ్ పూర్తికాగానే ఎన్ని గాలీలు చేశాలో ఒక ప్రూఫ్ తీసి నా కివ్వాల్సి ఉంటుంది' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

కనీసం పదిహేను రోజుల నుండి ఖాళీగా ఉండటంవల్ల రెండు చేతులకూ పని దొరికింది. పూటల కోసం వెతుకుతూ ఉండడం తప్పింది కదా అని విశ్వనాథం యాంత్రికంగా కంపోజింగ్ మొదలు పెట్టాడు.

రెండువందల లైన్లు సులభంగా పూర్తయ్యాయి.

మూడో లైను దగ్గర కథలోని హీరో హీరోయిన్లకు నరాలు పట్టుతప్పాయి.

విశ్వనాథం మెదడులోని నరాలకు పట్టు తప్పాయి.

గబగబా మిగిలిన పేజీలు తిప్పి చూశాడు.

అది [illegible] కథ! [illegible] శృంగారం మినహాయించి ఇంకో వాక్యం లేదు.

బిగించిన అతడి పిడికిట్లో కాగితాలు నలిగిపోయాయి. రెండో చేతిలోని సెప్పులు క్రిందికి జారిపోయాయి.

ముఖంలోనికి రక్తం ఉబికి వచ్చింది. ఆ కాగితాల్ని అలాగే చేతిలో పట్టుకుని ముందు గదిలో ఉన్న యజమాని దగ్గరికి వచ్చాడు.

రివాల్వింగ్ ఛెయిర్‌లో అతను వెనక్కి వాలి పేపరు చదువుతున్నాడు.

విశ్వనాథం చేతిలోని కాగితాల్ని యజమాని టేబిల్ మీదికి శబ్దమయ్యేలా విసిరివేసి, 'ఇదేమిటి?' అన్నాడు.

"అదేమిటి!" అన్నాడు యజమాని.

"ఈ కథ నన్ను కంపోజ్ చెయ్యమన్నారు."

"నీకు కంపోజింగ్ రాదా ఏమిటి?"

"అది కాదు. ఇది బూతు కథ."

"అది బూతు కథో, త్యాగం కథో నీ కెందుకు? కంపోజ్ చెయ్యమంటే కంపోజ్ చెయ్యాల్సిందే!"

"నీ కూతురూ, నీ కొడుకూ ఈ కథల్ని చదవటానికి ఒప్పుకుంటావా?"

"నాకు కూతుళ్ళూ, కొడుకులూ లేరు."

"నీకు లేకపోతే నా కున్నారు. పద్నాలుగేళ్ళు నిండీ నిండని నా కొడుకూ, కూతుళ్ళూ వీటిని చదువుతారు."

"కాంప్లిమెంటరీ కాపీలు రెండు కావాలంటావా? పట్టుకెళుదువు గానీలే."

'ఇడియట్' అని పళ్ళు కొరుకుతూ కోపం పట్టలేక ఆ కాగితాల్ని యజమాని మొహం మీద విసిరికొట్టి విశ్వనాథం చరచరా బయటికి నడిచాడు.

పిడికిలిలో కాగితాలు నలగడం దగ్గర్నుండీ ఇంతవరకు డ్రీమ్ సీన్. విశ్వనాథం పెళ్ళాం పిల్లలకోసం మూడో లైనునుండీ అనవసరమైన ఉద్రేకాన్ని తెచ్చుకోకుండా కంపోజ్ చెయ్యసాగాడు.

ఛాప్టర్ నంబర్ టు

విశ్వనాథం పద్నాలుగేళ్ళ కొడుకు అరవింద్ పక్కంటి పద్నాలుగేళ్ళ సునీతతోబాటు పెరటి గుమ్మం వైపు కూర్చుని చదువుకుంటూ ఉంటాడు. ఇద్దరూ ఒకే తరగతి. సునీతకు తెలియని పాఠాలు అరవింద్ అప్పుడప్పుడూ చెబుతూ ఉండటం మామూలే!

ఈ రోజు ఇద్దరూ ఒకే పుస్తకాన్ని శ్రద్ధగా చదువుతూండటం విశ్వనాథం గమనించి అదేమిటో చూద్దామని వెనకగా వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

వాళ్ళిద్దరూ క్లాసు పుస్తకం మధ్యలో పెట్టుకొని చదువుతున్న పుస్తకాన్ని చూసే సరికి అతని కళ్ళు బైర్లు కమ్ముతాయి. అది అతని చేతులతో కంపోజ్ అయిన బూతు పుస్తకం.

విశ్వనాథం తనను తాను నిగ్రహించుకొని భార్య పార్వతి దగ్గరి [illegible]

"అరవింద్‌ను చదువు మాన[illegible] నాన్నగారున్న పల్లెకు పంపించివేస్తాను."

"అదేం ఘోరమండీ!"

"నువ్వెళ్ళి చూడు! వాళ్ళిద్దరూ ఎలాంటి బూతు కథలు చదువుతున్నారో!"

"నాలుగు తన్ని తగలెయ్యకుండా మాటలు దేనికి?"

"ఆ అర్హత నాకు లేదు. మన మందరమూ వస్తువులతో చావటానికి సిద్ధపడితే వాణ్ణి నాలుగు తన్ని సరిచేసే అర్హతను సంపాదించుకో గలుగుతాను. ఒకడికోసం కుటుంబ మంతటినీ కష్టపెట్టడం న్యాయంకాదు. క్లాసు పుస్తకాల్లో ప్రతిజ్ఞ ఏదో అంటూ రాస్తారు చూడు — కుటుంబంకోసం ఒక వ్యక్తి, సంఘంకోసం కుటుంబం, దేశంకోసం సంఘం త్యాగం చెయ్యాలని. అలా ఏదో [illegible] కోసం చదువును

[illegible] చదువు మానిపించి తల్లిని మేపి బ్రతకమని పల్లెకు పంపించి నప్పుడు విశ్వనాథం కళ్ళలో మంచి నీళ్ళకు బదులు రక్తపు చుక్కలు కారుతాయి.

● ● ●

"అయ్యా! ఇదీ కథ!"

"నేను చచ్చినా సినిమా తియ్యను."

"తియ్యమని నీ గడ్డం పుచ్చుకొని నే నేమీ బ్రతిమాలడం లేదు."

"ఇంత బ్రహ్మాండమైన కథను వినిపించినందుకు నీ కెలా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవాలో నాకు తెలియడంలేదు."

"మళ్ళీ ఇదేమిటి? సినిమాకు పద్దన్నావుగా?"

"నా అమూల్యమైన కాలాన్ని ఇమ్మ సంభాషణతో వ్యర్థం చెయ్యకు. నేను వెంటనే వెళ్ళాలి."

"ఎక్కడికి?"

"అర్జెంటుగా డిక్లరేషన్ సంపాదించడానికి."

"దేనికి?"

"బూతు పత్రిక పెట్టడానికి" అంటూ అతను సుడిగాలిలా మాయమయ్యాడు.

కథకుడు తనవైన రెండు చేతుల్నీ ఎనడైన నెత్తి మీదికి చేర్చి ఆకాశం వైపు తలను ఎత్తి చుక్కలను లెక్కపెట్టసాగాడు. ★